

Het Zuidkamp, verborgen parel in het groen...

Nu al weer enige tijd geleden (KLuPActief verschijnt immers maar 4 x per jaar) werd het een artikel met dat titel gepubliceerd in "De Twentsche Courant, Tubantia". Misschien is het voor degene die ooit werkzaam waren op de vliegbasis Twenthe, en met name hun stek op het Zuidkamp hadden, wel interessant om te lezen wat er met 'hun' kamp is gebeurd. Hierbij moet u zich bedenken dat op het Zuidkamp de korporaalsmess was. De onderofficiersmess was op de basis, aan de Fokkerweg. De officiersmess bevond zich op het Prins Bernhardkamp. Interessant is om te lezen hoe de 'noabers' de aanwezigheid van het Zuidkamp wisten te waarden, getuige de tekst in de Twentsche Courant:

Als onderdeel van het plan Vaneker, waarbij er 270 zeer luxe woningen komen in Enschede-Noord, staan er 150 kavels ingetekend in Zuidkamp. Het voormalige militaire terrein is een oase van rust en groen en is bij weinig Enschede'rs bekend. Harry A Bels, een gerenommeerd architect uit Enschede, was vorig jaar als spreker uitgenodigd bij een architectenwedstrijd. De plaats van handeling: het Noaberschap, ofwel de oude kantine op het Zuidkamp. Hij kwam met een leuke ontboezeming met te zeggen: "Ik bevind me op bekend terrein. Hier ben ik vroeger met een vriend wiens vader op de vliegbasis werkte vaak geweest. Op maandag en donderdag was dit een filmzaal. Vooral Tirolerfilms waren erg populair. Ook bij mij." Wat voor Abels en zijn vriend gold, gold ook voor de inwoners van Lonneker. Defensie had Lonneker liefdevol in de armen gesloten, omdat het dorp nogal hinder ondervond van de luchtmachtbasis. Inwoners konden net als gezinsleden van militairen en burgers die op de basis werkten een pasje krijgen voor het zwembad (aan de Fokkerweg). Ook kregen ze soms vrij toegang tot Zuidkamp. De toneelvereniging De Kameleon gaf er wel eens een uitvoering. En de muzikanten van Excelsior trokken er ook wel eens een volle zaal. "Wij hadden niets over de relatie met Defensie te klagen", zegt 'noaber' Jan Bult. "We werden zelfs wel eens uitgenodigd voor een barbecue. En dan kwam je niets tekort."

Het gros van de Enschede'rs weet echter bijna niets van Zuidkamp. Komend vanaf de Braakweg stuiten zij op een hek met daarvoor twee militairen op wacht. Binnen kwam je alleen met een pasje of je moest vooraf zijn aangemeld bij de wacht. Was dat het geval dan kon je na de film naar de korporaalsmess waar je voor bijna vooroorlogse prijzen een pilsje kocht. Sinds enkele jaren kan iedereen Zuidkamp bezoeken. Met 'n druk op

de knop gaan de slagbomen open over de Braakweg. De andere ingang, die bij Sprakel in 't Bos, is na 1 december ook weer open. Voor automobilisten is de ingang bij Sprakel in 't Bos niet te gebruiken. Een paal in het midden van de weg voorkomt dat de weg over Zuidkamp wordt gebruikt als een sluiproute. De gemeente geeft in het plan Vaneker op Zuidkamp 150 grote tot zeer grote kavels uit. Het wegennet blijft zoveel mogelijk intact en de honderden tientallen jaren oude beuken, eiken en platanen blijven staan. "De sfeer moet zo min mogelijk aangetast worden", zegt Joop Nijenhuis, de projectleider van het Vaneker. "In deze oase van groen komt de rust je bijna tegemoet." Daar waar voorheen honderden militairen woonden zijn nu tal van barakken 'bezet' door studenten en kunstenaars die er onder antikraakvoorwaarden huizen. De barakken zijn rond 1940 gebouwd door de Duitsers. Typerend is dat alle muren zo'n vijftig centimeter dik zijn en dat de deuren van massief eiken zijn. De gemeente is van plan tien barakken te behouden en afzonderlijk te verkopen. Twee grote gebouwen, de voormalige korporaalsmess met kapel en de oude Duitse keuken, veranderen niet maar krijgen wel een andere bestemming. "Ik ben blij dat het gebouw van de Duitse centrale keuken bewaard blijft", zegt Bult. "Samen met veel dorpsgenoten hebben we op de zaterdag voor Pasen in 1945, net na de bevrijding, van alles gestolen uit dit gebouw. Bij de ingang lag een grote bom waaruit gelukkig de ontsteking was gehaald". Lopend langs de korporaalsmess valt plotseling de naam van boer Hennie Grave. Hij, maar vooral z'n varkens, hadden hier gouden tijden. Al het avondeten dat in de keuken overbleef haalde Grave in ketels op om aan zijn varkens te voeren. **Met dank aan de oud-Twenthenaar Jan Huikeshoven, die mij deze informatie toestuurde**